

El ieltsinisme prepara el triomf

Tot i que els sonatges diuen que Guennadi Ziugànov té una expectativa de vot del 40% per a la segona tanda de les presidencials i Ieltsin només d'un 31%, el líder del PC rus i del Bloc Nacional-Patriòtic haurà de desplegar tota la seva capacitat de lideratge i de "vigilància" per enfrontar-se a la màquina electoral que ha engegat el Kremlin. A més de competir amb cops d'efecte, com el tèrbol projecte de pau per a Txetxènia i la no menys tèrbola unió amb Bielorússia, Ziugànov haurà d'estar atent a les diverses modalitats de frau o de tupinada que el ieltsinisme té en reserva: en l'accés als mitjans de comunicació, en el cens, en la votació i en l'escrutini.

Per això Ziugànov no es cansa de demanar als militants del PC que s'apunten a fer d'interventors i d'apoderats per cobrir tots els col·legis electorals. I els demana que, sobretot, exigeixin el recompte manual dels vots. Les crides de Guennadi Ziugànov semblen gairebé resistencialistes, comparades amb l'autèntic *destroyer* electoral que té al davant.

El comitè electoral muntat per Ieltsin sobrepassa el que fóra imaginable en un país democràtic, però per a politòlegs, sociòlegs i historiadors segur que té un valor documental extraordinari. Integrat per "delegats" de les elits econòmiques, militars i burocràtiques més poderoses de Rússia, és un autèntic retrat del poder.

El nucli dur del Kremlin, l'anomenat entorn presidencial, hi és representat pels seus artífexs, Aleksandr Korjànov, "guardaespatlles" i alhora "Rasputín" de Ieltsin, i per Mikhaïl Bàrsukov, general en cap dels serveis secrets, de l'ex-KGB (és imaginable el cap de la CIA supervisant les primàries o els kaukus?). Aquests personatges representen interessos econòmic-militars molt avesats a mantenir l'escalada militar a Txetxènia. Són, a més, gent amb una tendència irrefrenable a tenir més i més poder polític i econòmic i que de bona gana confiscarien les empreses privades més rendibles. No pas amb criteris sovièto-assistencials, sinó simplement pel gust de ser l'eix de l'estat. El vessant burocràtic d'aquest corrent també seu al comitè electoral: Víktor

Iluixin, primer assessor presidencial i un dels homes més incombustibles de la "Màfia de Svèrdlovsk", la munició de funcionaris grisos i de parents fidels que Ieltsin va fer venir de Ekaterimburg per crear el seu "aparell". Gent que sap que el seu poder ve únicament de l'ombra presidencial.

Ieltsin també ha volgut que el primer ministre Víktor Txernomirdin figurés en el seu "equip electoral", perquè així s'assegura importants xarxes funcionaries, la fidelitat del partit Casa Nostra és Rússia i, sobretot, el suport econòmic de Gazprom, el gran gegant del gas i del petroli creat per Txernomirdin.

En aquesta mateixa línia, Ieltsin ha reservat un lloc dins el comitè a Ígor Malaixenko, director de la NTV, l'única cadena de televisió privada. I Malaixenko representa Vladímir Gussinski, propietari de la NTV i del grup financer Most, un dels primers banquers de Rússia. Gazprom i Most formen la "burguesia" que els de l'entorn presidencial confiscarien de bona gana. En canvi serien més comprensius envers el vice-primer ministre Oleg Soskòvets, representant del interessos industrials relacionats amb el "metall".

Coalitzats al voltant de Ieltsin tots els qui s'han enriquit sota el seu mandat, només resta per conquerir el carrer en

nom de la Santa Rússia, la democràcia, la iniciativa privada, el mercat, el no-retorn al passat. El sonatges diuen que només un 21% no té por de la victòria dels comunistes. Per això aquestes setmanes veurem com s'escursen les expectatives de vot entre Ziugànov i Ieltsin —igual que va passar a Polònia entre Kwasniewski i Walesa—. I en la segona tanda no seria gens estrany que, al front anticomunista, s'hi afegís l'extrema dreta de Jirinosvki, cada cop més "europea" i allunyada de l'entesa "roja-i-bruna". I potser també, a contracor i fent escarafalls, el centre-esquerra de Iavlinski podria acabar llançant un cable a Borís Ieltsin.

Sí, malgrat tot, la derrota continuava amenaçant, sempre hi hauria la possibilitat de recórrer a les intrigues dels "rasputins". O a l'ordinador central. ■

LLIBERT FERRI

"El comitè electoral de Ieltsin sobrepassa el que fóra imaginable en un país democràtic, però per a politòlegs i historiadors segur que té un valor documental extraordinari."